

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

19. Castellvs Studiosus commensalem suum in rixa lethaliter læsit & aufugit; at postquam Barbatius gladio Castelli à sanguine adhuc rubenti vngentum magneticum illeuit, læsus quidem in dissito loco ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

mus cum Suarez D. 33. Sect. 5. Palao pun. 3. n. 5. & alijs, ibi non exprimi totam formam, sed verbis concisis confirmationē declarari.

XIX. Castellus jurium Studiosus in rixas venit cum quodam suo commensali, & hunc provocatum lethali vulnere laesit; unde vitæ suæ consulens fugâ elapsus est ultra Rhenum, vbi cum casum hunc Barbatio amico suo narraret, quæsiuit iste, num gladium suum, quo vulnus intulit, secum haberet, respondit Castellus, adesse eum adhuc à sanguine laesirubentem. Statim igitur Barbatius ensi illi vnguentum vel pulverem aut nescio quod medicamentum, ut vocant sympaticum, illeuit, quo facto, vulneratus brevi conualuit, & scriptis literis Castellum, ut rediret, rogavit, periculi securus, quod & fecit. *Queritur. Vtrum hoc licitè factum?*

Videtur licitè fieri potuisse. Tum quia Ioan. Baptista Porta in sua Magia L. 8. c. 14. scribit, Maximilianum Imperatorem simili remedio usum ad sanandos vulneratos etiam absentes. Tum quia Auicenna, Alexander, Scotus & nonnulli magni nominis Philosophi docent, agens creatum naturaliter in distans agere posse. Tum quia quoties est dubium, an effectus à causa naturali proveniat, eò quod non constet, an vires eius excedat, nec ne, censendum potius est, à causa naturali provenire. Ergo licitè adhiberi potuit tale medium absque nota superstitionis.

Resp.

Resp. Barbatium illicitè medicamentum istud illeuisse gladio à sanguine vulnerati adhuc rubenti. Ita Bonacina *Tom. 1. de legibus: D. 3. q. 5. pun. 4. n. 18.* Gaspar Wenk *Disput. de noris vnguenti magnetici & eiusdem actionis impressa Dilingæ 1626.* & communiter alij Authores. Probatum. Hic effectus vel est à causa naturali, vel à Deo, vel à malo spiritu. Nō à causa naturali. Tum quia nulla virtus naturalis agit in distans, sed per contactum vel formalem, vel virtualem. Tum quia interruptâ spherâ actiuitatis non potest agens naturale producere suum effectum, vt experientia constat per interpositionem parietis inter magnetem & ferrum. Atqui in præsentis talis fit interpositio per obiecta plura, vt per se constat. Ergo &c. Non etiam idem effectus est à Deo. Quia quando non constat ex Scriptura, vel Ecclesiæ traditione aliquè effectum esse à Deo, non debet is Deo tribui, vt docet *Delrius l. 3. q. 4. s. 1.* Ergo erit à spiritu malo & superstitiosus, ut docent *Delrius, Valentia, Suarez, Sanchez & alij apud Bonac. loc. cit.*

Ad 1. dicimus, si simile quid effecerit Maximil. Imp. hinc nō iustificatur Barbatius, cum par vtrinq̄ sit ratio. Ad 2. Authores hos asserere istud non interruptâ spherâ actiuitatis, quæ tamen interruptio in proposito contingit. Taceo hisce Philosophis ab omnibus alijs contradici. Ad 3. Non versari nos in casu

dubio, sed certo & verissimo, ita vt contraria opinio vnus & alterius nullâ aliâ ratione nixa minimè dubium moueat, vel probabilitatem mereatur.

XX. *Carina vxor aliquot diebus domo suâ abest, & diu multumque à viro suo quæ sita nequit vsquam reperiri, aut sciri ex vlllo, quò deuenit, donec post tres hebdomades ex fonte quodam in medijs plateis sito mortua fuerit extracta. Queritur, Vtrum sepeliri in loco sacro possit?*

Videtur non posse. Ita cum nonnullis Diana P. 5. Tr. 3. Resol. 100. quia præsumitur se ipsam interemisse.

Resp. Carinam in loco sacro sepeliendam esse. Ita Trulench Tr. de iure Parochi. c. 9. dub. 6. n. 10. Barbosa de Parocho. p. 3. c. 26. n. 49. & plures apud hunc. Ratio est, quia inter duas præsumptiones simul concurrentes, cæteris paribus, illa præualere debet, quæ delictum excludit, & fauorem continet, vt docet Menoch. cas. 89. num. 23. Ergo cum hîc sint duæ præsumptiones, vna quod Carina ex desperatione se ipsam præcipitauerit: altera quod ex mentis alienatione id fecerit, vel per insidias, aut vim ab alio delecta fuerit, & non magis hoc, quàm illud constet, posterior præsumptio præualere debet priori; cum vniuersim in dubio minus delictum sit præsumendum. *l. meritò. ff. pro socio.* nec quisquam est præsumendus, violentas sibi manus inferre volu-